

Ερμηνεία του «Κύριε ελέησον» (1ο Μέρος)

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με», και συντομότερα «Κύριε ελέησον», από τον καιρό των Αποστόλων χαρίστηκε στους Χριστιανούς και ορίστηκε να το λένε ακατάπαυστα, όπως και το λένε. Τί ση-μαίνει όμως τούτο το «Κύριε ελέησον», είναι πολύ λίγοι σήμερα που το ξέ-ρουν, κι έτσι φωνάζουν καθημερινά ανωφελώς, αλοίμονο, και ματαίως το «Κύριε ελέησον», και το έλεος του Κυρίου δεν το λαβαίνουν γιατί δεν ξέρουν τι ζητούν. Γι' αυτό πρέπει να ξέρομε πως ο Υιός και Λόγος του Θεού, αφότου σαρκώθηκε και έγινε άνθρωπος και υπέμεινε τόσα πάθη και σταυρώθη-κε και χύνοντας το πανάγιο αίμα Του εξαγόρασε τον άνθρωπο από τα χέ-ρια του διαβόλου, από τότε έγινε Κύριος και εξουσιαστής της ανθρώπινης φύσεως.

Πηγή:<http://www.christianfreedom.org/>

Και προτού βέβαια σαρκωθεί ήταν Κύριος όλων των κτισμάτων, ορατών και αοράτων, ως δημιουργός και ποιητής τους, όμως των ανθρώπων και των δαιμόνων που δε θέλησαν από μόνοι τους να τον έχουν Κύριο και εξουσιαστή τους,

δεν ήταν και Αυτός Κύριός τους, ο Κύριος όλου του κόσμου. Ο πανάγαθος Θεός δηλαδή, και τους Αγγέλους και τους ανθρώπους τους έκανε αυτεξούσιους και τους χάρισε το λογικό, να έχουν γνώση και διάκριση· γι' αυτό, ως δίκαιος που είναι και αληθινός, δε θέλησε να τους αφαιρέσει το αυτεξούσιο και να τους εξουσιάζει με τη βία και χωρίς τη θέλησή τους. Αλλά εκείνους που θέλουν να είναι κάτω από την εξουσία και διακυβέρνησή Του, εκείνους ο Θεός και τους εξουσιάζει και τους κυβερνά· εκείνους πάλι που δε θέλουν, τους αφήνει να κάνουν το θέλημά τους, ως αυτεξούσιοι που είναι.

Για τούτο και τον Αδάμ που πλανήθηκε από τον αποστάτη διάβολο κι έγινε κι αυτός αποστάτης του Θεού και δε θέλησε να υπακούσει στην εντολή Του, τον άφησε ο Θεός στο αυτεξούσιό του και δε θέλησε να τον εξουσιάζει τυραννικά. Άλλα ο φθονερός διάβολος που τον πλάνη-σε εξ αρχής, δεν έπαψε κι έπειτα να τον πλανά, ώσπου τον έκανε παρόμοιο στην αλογία με τα κτήνη τα ανόητα και ζούσε πλέον σαν ζώο άλογο και ανόητο. Μα ο πολυέλεος Θεός τον σπλαχνίστηκε τελικά κι έτσι χαμήλωσε τους ουρανούς και κατέβηκε στη γη κι έγινε άνθρωπος για τον άνθρωπο· και με το πανάχραντο αίμα Του τον λύτρωσε από τη δουλεία της αμαρτίας και διά μέσου του ιερού Ευαγγελίου τον οδήγησε πως να ζει θεάρεστα. Και, κατά τον Θεολόγο Ιωάννη, μας έδωσε εξουσία να γίνουμε τέκνα Θεού και με το θείο βάπτισμα μας αναγέννησε και μας ανέπλασε και με τα άχραντά Του μυστήρια τρέφει καθημερινά τη ψυχή μας και τη ζωογονεί.

Και μ' ένα λόγο, με την άκρα Του σοφία βρήκε τον τρόπο να μένει πάντοτε αχώριστος μ' εμάς κι εμείς με Αυτόν, για να μην έχει πλέον καθόλου τόπο σ' εμάς ο διάβολος. Ορισμένοι όμως από τους Χριστιανούς, υστέρα από τόσες χάριτες που αξιώθηκαν και υστέρα από τόσες ευεργεσίες που έλαβαν από τον Δε-σπότη Χριστό, πλανήθηκαν πάλι από το διάβολο και εξαιτίας του κόσμου και της σάρκας ξεμάκρυναν από το Θεό και κατακυριεύονται από την αμαρτία και από το διάβολο κάνοντας τα θελήματά του. Όμως δεν είναι τελείως αναίσθητοι ώστε να μην αισθάνονται το κακό που έπαθαν.

Καταλα-βαίνουν το σφάλμα τους και γνωρίζουν την υποδούλωσή τους, αλλά δεν μπορούν αυτοί μόνοι τους να γλυτώσουν και γι' αυτό προστρέχουν στο Θεό και φωνάζουν το «Κύριε ελέησον» για να τους ευσπλαχνιστεί ο πολυέλεος Κύριος και να τους ελεήσει, να τους δεχτεί σαν των άσωτο υιό και να τους δώσει πάλι τη θεία χάρη Του και μέσω αυτής να γλυτώσουν από τη δου-λεία της αμαρτίας, ν' απομακρυνθούν από τους δαίμονες και να λάβουν πάλι την ελευθερία τους, για να μπορέσουν με τον τρόπο αυτό να ζήσουν θεάρεστα και να φυλάξουν τις εντολές του Θεού. Αυτοί λοιπόν οι Χριστιανοί που, όπως είπαμε, με τέτοιο σκοπό φωνάζουν το «Κύριε ελέησον», αυτοί θα επιτύχουν εξάπαντος και το έλεος του πανάγαθου Θεού και θα λάβουν τη χάρη Του να ελευθερωθούν από τη δουλεία της αμαρτίας

και να σωθούν.

Εκείνοι όμως που δεν έχουν είδηση από αυτά που είπαμε, μήτε γνωρίζουν τη συμφορά τους που είναι καταδουλωμένοι στα θελήματα της σάρκας και στα κοσμικά πράγματα, μήτε έχουν ευκαιρία να συλλογιστούν την υποδούλωσή τους, αλλά χωρίς τέτοιο σκοπό φωνάζουν μόνο το «Κύριε ελέησον» περισσότερο από συνήθεια, αυτοί πώς είναι δυνατό να λάβουν το έλεος του Θεού; Και μάλιστα τέτοιο θαυμάσιο και άπειρο έλεος; Γιατί είναι καλύτερα να μη λάβουν το έλεος του Θεού, παρά να το λάβουν και πάλι να το χάσουν, επειδή τότε είναι διπλό το φταίξιμό τους. Άλλωστε, αν κανείς δώσει κανένα πετράδι πολύτιμο στο χέρι μικρού παιδιού ή κανενός αγροίκου ανθρώπου που να μην ξέρει τι αξίζει, και αυτοί το πάρουν στα χέρια τους και το χάσουν, είναι φανερό πως δεν το έχασαν εκείνοι αλλά αυτός που τους το έδωσε.

[Συνεχίζεται]